

Modlitby za nejmenší

P. Jiří Korda, Ve Lhotce 36, 142 00 Praha 4
registrace@modlitbyzanejmensi.cz
www.modlitbyzanejmensi.cz
telefon: 725 797 561

Červenec 2016: Za mládež na Světovém dnu mládeže v Krakově.

Srpen 2016: Za odvahu pojmenovat hřích u sebe i druhých.

Chvála Kristu, bratři a sestry!

Začaly prázdniny a mnoho mladých se už za pár dní zúčastní Světového dne mládeže, letos doslova za humny, v Krakově. Po přípravném týdnu v různých částech Polska dorazí poutníci do města, které bylo v 10. století pod vládou českých knížat. Málokdo ví, že krakovská katedrála je zasvěcena nejen svatému Stanislavu, ale také svatému Václavovi. Vztah k tomuto městu máme ale mnozí z nás jistě zvláště díky zdejšímu arcibiskupovi a pozdějšímu papeži, svatému Janu Pavlovi II. a svaté Faustyně. Důraz posledních papežů na pastorační péči o mládež je pochopitelný. Ona je nadějí církve, ale současně velmi zranitelná. Na jedné straně elán, otevřenost novým věcem, na druhé mnohdy nedostatek životních zkušeností, tolik potřebných k zralému posuzování a rozhodování. Když se modlíme za ochranu a úctu k lidskému životu od okamžiku početí, k rodině, k handicapovaným, seniorům, nemůžeme vynechat právě mladé. Vždyť oni stojí v první linii, kdy ve škole, při startu kariéry, při výběru životního partnera, zakládání rodiny nebo rozhodování o zasvěceném životě jsou vystaveni tolika těžkostem a zmatkům dnešní doby.

V srpnu pokračujeme v úmyslech inspirovaných skutky milosrdenství, tentokrát napomínáním hřešících. Dokázat pojmenovat hřích u sebe i u druhých, k tomu je potřeba notná dávka pokory. O úskalích všudypřítomné pýchy a způsobech, jak s láskou a přitom jasně říkat pravdu, jsem psal v minulém dopise, proto se teď omezím jen na připomenutí nutnosti modlitby a ducha pokání. Bez nich to nepůjde, bez nich sklouzneme jen do nikdy nekončící neplodné kritiky druhých a adorace sebe samých.

Políček pro Evropu

Rád bych vás požádal ale o další aktuální úmysly. Dopis píšu pár hodin poté, co občané Velké Británie rozhodli v referendu o vystoupení své země z Evropské unie. V den referenda se při mši svaté četl úryvek z 24. kapitoly 2. knihy královské. V devátém verši se píše o králi Jehojachinovi (Jójakinovi), že „dělal všechno, co se nelíbilo Hospodinu, jak to dělal i jeho otec.“ Následuje pak popis vydrancování Jeruzaléma babylónským vojskem. Není výsledek referenda mimo jiné upozorněním, že vládcové dělají, co se přičí Bohu a jeho řádu? Pošlapávání a převracení přirozeného, ignorance ožehavých problémů a naopak vytváření pseudoprotblémů, omezování základních lidských svobod pod rouškou tole-

rance a korektnosti... to vše podporuje znechucení lidí i jejich obavy z dalšího vývoje. Do pozadí pak ustoupil strach z toho, že Evropa rozdrobená na jednotlivé státy a státečky, by se mohla lehce stát obětí jak vnitřních sporů, tak „dravců“ z venku. Svatý Konstantin začíná svůj úvod, Proglas, ke staroslověnskému překladu Čtveroevangelia, těmito slovy: „Předzpěv jsem svatého evangelia. Jak proroci již dříve předpověděli, Kristus přichází shromáždit národy, neboť je světlem tohoto celého světa.“ To je vize jednoty, shromáždění národů ve světle a moci Krista, Krále králů. To by mohla být i vize Evropy. Proto zvu k modlitbě ne za rozpad EU sužované tolika nemocemi, ale za ozdravení Evropy. Tedy za to, aby bylo dostatek těch, kteří budou ochotní a schopní směřovat naše země ze scestí na cestu ozářenou světlem Kristovým.

Dobrá smrt?

Další prosba o modlitby se týká diskuze o uzákonění tzv. eutanazie v naší zemi. Prosím, budme obezřetní na další projev Zlého „v bílých rukavičkách“. Co tím myslím? Jednou ze strategií Odpůrce je odít zlo do krásného a vábívého roucha modernosti, vědeckosti, tolerantnosti a empatie. Když vám nějaký významný vědec, lékař, politik vysvětlí, jak je eutanazii už na čase u nás zavést, když k tomu novinář dodá pár smutných příběhů, můžete si vůbec troufnout být proti? Věřím, že někteří z vás zažili velmi nedůstojné umírání někoho blízkého. Taková zkušenost bolí a může vést k pochybnostem. Řešením ale není vzít výsostné právo Životodárce do svých rukou. Tématem diskuzí nemá být sprovedení člověka ze světa, ale jeho doprovázení, bytí v jeho blízkosti. To ve společenském rozměru obnáší úsilí o zajištění důstojného prožití závěru života rozvojem paliativní a hospicové péče a služeb seniorům. Přál bych si, aby v rozpoutané debatě o tzv. eutanazii dostali dostatečný prostor i takoví odborníci, jako například paní doktorka Svatošová, zakladatelka hospicové péče. Jistě zazní i jasný hlas našich ordinářů. Snad i každý z nás najde odvahu se postavit proti.

Bratři a sestry, veliké díky za Vaše modlitby. Přeji a vyprošuji pohodové prožití letních dní!

Jiří Korda, kněz Kristův